

Ран Босилек
Бърза работа

На Гергьовден рано-рано тръгнал Ежко из гората. Поотбил се у Лисини.

– Как си, Лиске?

– Зле съм, Ежко.

– Какво ти е?

– От три деня болна лежа. Гърлото ми пресъхнало. Моля ти се, Ежко Бежко, иди донеси водица! Вземи писания бъкел! Ала скоричко върни се, че от жажда си умирам!

– Бива, бива, Кума Лиске. Само бъди търпелива! Бързането не обичам.

Взел бъкела Ежко Бежко. Тръгнал за вода студена.

Вървял, вървял, сядал, ставал...

Косачите поносили. Златни ниви клас превили...

Стигнала го Баба Меца.

– Къде бързаш, Ежко Бежко? Чакай малко! Почини си!

– Право казваш, Бабо Мецо. От бързане полза няма. Но кумицата е болна. По Гергьовден бях при нея, та ме прати за водица. Затуй бързам. А ти как си?

– Зле съм, Ежко. Лапнах незряла круша. Преседна ми, та сега едвам говоря.

– Що не чака да узрее? От бързане така става. Я се върни при Лисана! Ще ти донеса водица. Щом си сръбнеш, ще ти мине.

И пак тръгнал Ежко Бежко. Вървял, вървял. Сядал, ставал... Жетварите пожънали. Вършачите овършали. Настигнал го Кумчо Вълчо.

– Къде бързаш, Ежко Бежко? Седни малко да починеш!

– Право казваш, Кумчо Вълчо. От бързане полза няма. Но кумицата е болна. По Гергьовден бях при нея, та ме прати за водица. Пък и Баба Меца там е. Яла преседлива круша. И тя за водица чака. А ти как си, Кумчо Вълчо?

– Зле съм, Ежко. Бях надолу по селата. Карах телци по гората. Та от работата тежка ме разлюшка люта треска. Цял съм в огън. Търся нещо за разхладка.

Ежко Бежко отговорил:

– Много, Кумчо, си прибързал за работа да се хващаш. Но не бой се. Върни се при Кума Лиса. Ще ти донеса водица. И треската ще ти мине.

И пак тръгнал Ежко Бежко.

Вървял, вървял. Сядал, ставал... Сняг захвъркал.

Застигнал го Заю Баю.

– Къде бързаш, Ежко Бежко? Спри се малко да починеш!

– Право казваш, Зайо Байо. От бързане полза няма. Но кумицата е болна. По Гергьовден бях при нея, та ме прати за водица. Пък и Баба Меца там е. Яла преседлива круша, та и тя за вода чака. Там е още Кумчо Вълчо. Телци пасъл. Понастинал. Люшнала го люта треска. И той за вода примира... А ти как си, Зайо Байо?

– Зле съм, Ежко. Бях у баба попадия. Тя ме гости със туршия. Но солена, пресолена! Сега свил ми се езикът. Търся водица да пия.

Ежко се засмял и рекъл:

– Зайо Байо, ще прощаваш, ала много си прибързал с зимнина да се гощаваш. Върни се при Кума Лиса. Там почакай за водица. Ще донеса подир малко.

И пак тръгнал Ежко Бежко.

Ходил, ходил, сядал, ставал. Тук се спрял да поприказва. Там отбил се да почине. Налял вода най-подире и тръгнал да си отива. И пак сядал, и пак ставал. И пак срещи и почивки. Кой го знае де се скитал. Чак на третата година при кумицата се върнал. Чакали го там при нея: Баба Меца, Кумчо Вълчо, Заю Баю бързокраки.

Щом ги зърнал, Ежко Бежко се затекъл, препънал се и цоп – паднал. Сцепил бъкела в средата и разляла се водата.

Кума Лиса се разсмяла:

– А бре, Ежко, защо бързаш! Ще си разбиеш главата!

– Право казваш, Кума Лисо. Накрай време се посрамах. Поизбързах и ето на – излях до капка водата!

КРАЙ

© Ран Босилек

Сканиране, разпознаване и редакция: unicode, 2007

Публикация:

БИБЛИОТЕКА „ЯН БИБИЯН“
ХУМОР * ПРИКЛЮЧЕНИЯ * ЗАБАВНО ЧЕТИВО

Ран Босилек

ГАРВАН ГРАЧИ

Весели приказки и разкази

Подбор, редакция, бележка Дамян Дамев

Художник Ани Ралчева

Художествен редактор Георги Недялков

Технически редактор Катя Бижева

Коректор Емилия Кожухарова

Л. Г. V. Тематичен № 2584. Година 1972.

Дадена за набор на 5. VII. 1972 година.

Подписана за печат на 15. X. 1972 година.

Излязла от печат на 25. II. 1973 година.

Формат 1/32 84/108. Тираж 70 125. Печатни коли 13,75.

Издателски коли 10,43. Цена на книжното тяло 0,52 лева.

Цена подвързана 0,75, мека 0,56 лева.

„Народна младеж“ – издателство на ЦК на ДКМС

Държавен полиграфически комбинат „Д. Благоев“

София 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/3325>]